

РЕШЕНИЕ

№ 205

гр. Ловеч, 08.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОВЕЧ, VIII СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ЙОРДАНКА ХР. ВУТОВА**

при участието на секретаря **ВАЛЯ ИВ. ДОЧЕВА**
като разгледа докладваното от **ЙОРДАНКА ХР. ВУТОВА** Административно наказателно дело № 20234310200091 по описа за 2023 година

С наказателно постановление №23-1762-000010 от 19.01.2023 година издадено от Златин Щерев Михайлов – Началник на РУ на МВР Ловеч при ОД на МВР - Ловеч, упълномощен с 8121з-1632/02.12.2021 г., е наложено на И. С. Д., ЕГН ***** от гр. Ловеч на основание чл.177, ал.1, т.2 от ЗДвП административно наказание глоба в размер на 100 лева, което на основание чл.15, ал.2 от ЗАНН, е заменено с „Обществено порицание“, за това, че на 23.12.2022 г., около 23:10 часа, в с. С. на кръстовището, на УЛ. **** и УЛ. **** - С ПОСОКА НА ДВИЖЕНИЕ КЪМ УЛ. ***** като Водач на лек автомобил, ****, **** БЪЛГАРИЯ при обстоятелства: УПРАВЛЯВА Л.А. ***** С РЕГ. ***** СОБСТВЕНОСТ НА А.И. П.А С ЕГН:*****, КАТО ИЗВЪРШВА СЛЕДНИТЕ НАРУШЕНИЯ: 1. НЕ СПИРА НА ПОДАДЕН СВЕТИЛНЕН И ЗВУКОВ СИГНАЛ ОТ СЛУЖЕБЕН АВТОМОБИЛ ***** С РЕГ. **** НА СПП - ЛОВЕЧ, ЗА ДА БЪДЕ ИЗВЪРШЕНА ПОЛИЦЕЙСКА ПРОВЕРКА. 2. УПРАВЛЯВА МПС БЕЗ ДА ПРИТЕЖАВА СУМПС - НЕПРАВОСПОСОБЕН ВОДАЧ. СПРАВКА С ОДЧ, с което е извършил:

1. УПРАВЛЯВА ППС БЕЗ ДА Е ПРАВОСПОСОБЕН ВОДАЧ., с което виновно е нарушил/а чл.150 от ЗДвП;

Посочено е в НП, че за нарушението по чл.103 от ЗДвП на основание чл.54, ал.1, т.9 във вр. с чл.33, ал.2 от ЗАНН е прекратено АНП и е изпратено на РП - Ловеч, поради наличие на данни за престъпление по чл.270, ал.1 от НК,

Недоволен от наказателното постановление останал жалбоподателят И. С., който го обжалва в срок със съгласието на своя баща С. Д. П. и моли същото да бъде отменено като незаконосъобразно. Счита, че е неправомерно санкциониран, като оспорва приетата в АУАН и НП фактическа обстановка.

В съдебно заседание, жалбоподателя И. С., редовно призован, не се явява. За него се явява баща му - С. Д. П. и адв. С. от ЛАК, който моли съда да отмени издаденото НП като неправилно и незаконосъобразно. Излага аргументи, че доверителят му неправомерно е санкциониран, оспорва приетата в АУАН и НП фактическа обстановка. В даденият му от съда срок представя писмени бележки, в които излага подробни аргументи за отмяна на

обжалваното НП. Моли за присъждане и на направените по делото разноски.

Издателят на обжалваното НП - Началника на РУ на МВР Ловеч при ОД на МВР - Ловеч, редовно призван, не се явява и не изпраща представител.

От събраните по делото писмени доказателства, от показанията на свидетелите Я. Л. С., Д. П. П., И. А. С., А.И. П.а, от становището на процесуалния представител на жалбоподателя и представените от него писмени бележки, съдът приема за установена следната фактическа обстановка:

На 11.01.2022 година бил съставен АУАН с бл. №131727 за установяване на административно нарушение от св. Я. Л. С. в присъствието на св. Д. П. П. и св. И. А. С. срещу И. С. Д., ЕГН ***** от гр. Ловеч, за това, че на 23.12.2022 г., около 23:10 часа, в с. С., обл. Ловеч ул. **** и ул. **** – с посока на движение към ул. ***** управлява л.а. ***** с рег. № ***** собственост на А.И. П.а с ЕГН:*****, като извършва следните нарушения:

1. Не спира на подаден светлинен и звуков сигнал от служебен автомобил ***** с рег. № ***** на СПП - ЛОВЕЧ, за да бъде извършена полицейска проверка;
2. Управлява МПС без да притежава СУМПС – неспособен водач. Справка с ОДЧ, с което виновно е нарушил чл.103 и чл.150 от ЗДвП;

В АУАН е посочено, че от нарушението не са претърпени имуществени вреди. С акта са иззети като доказателства СРМПС част 2 №011531426 и 2 бр. регистрационни табели *****. В акта е вписано като възражение „Имам възражение и ще го внеса в писмени вид”. Акта е подписан от нарушителя на 11.01.2023 г., когато му е бил връчен и препис от последния. Въз основа на акта за нарушение е постановено обжалваното наказателно постановление.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по [чл. 59, ал. 2 от ЗАНН](#) и от надлежна страна, поради което е допустима за разглеждане.

Атакуваното наказателно постановление е издадено от компетентен орган, въз основа на АУАН, съставен от оправомощено за това лице, съгласно Заповед № 8121з1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи /л. 22-24 от делото/, Заповед №295з-224-03.02.2022 г. на ВПД Директора на ОД на МВР Ловеч /л.л.25-30 от делото/, удостоверение № УРИ 295р-1950/02.02.2023 г. /л.31 от делото/ и удостоверение №УРИ295р-1954/02.02.2023 г. /лист 32 от делото/.

От събраните по делото доказателства се установява, че на 23.12.2022 г. свидетелите - младши експерт в сектор ПП при ОД на МВР Ловеч – Д. П. и младши автоконтрольор в сектор ПП при ОД на МВР Ловеч – И. С. били наряд и извършвали контрол на пътното движение на територията на община Ловеч от 20.30 часа до 08.30 часа. Около 22.55 часа получили сигнал от ОДЧ на ОД на МВР Ловеч, че неспособен водач управлява л.а. *****, зелен на цвят в с. С.. Дватамата посетили с. С., където около 23.1. часа забелязали въпросния л.а. да се движи по ул. „*****“. Подали светлинен и звуков сигнал от служебния автомобил на водача на л.а. *****, за да спре за проверка, но водача не се подчинил и ускорил скоростта си, след което навлязъл в черен път и те изгубили следите му. Дватамата видели, че регистрационния номер на въпросния л.а. е *****, и направили справка с РСОД и ОДЧ от която установили, че л.а. е собственост на А.И. П.а, ЕГН ***** от гр. Ловеч. И двамата свидетели са категорично, че не са видели водача на л.а., че не успели да го открият въпросната вечер, поради което и не взели отношение по случая. Свидетеля П. изготвил докладна записка, в която описал данните от посещения сигнал и предложил да се установи водача на л.а. Докладната записка на свидетеля П. била изпратена в РУ Ловеч, където било възложено на актосъставителя Я. С. – ПИ в РУ Ловеч да извърши проверка по

случая и да установи кой е бил водача на процесния л.а. на 23.12.2022 г. около 23.10 часа. В хода на тази проверка било снето сведение от собственика на л.а. – св. А.И. П.а от гр. Ловеч, която заявила в сведението си, че е собственик на същия автомобил и че на 23.12.2022 г. със съпругът си се намирали в жилището им в гр. Ловеч. Същата заявила, че процесния автомобил се намирал в с. С., обл. Ловеч, където живеел бащата на съпругът ѝ С. Д., и че на същата дата, синът ѝ И. С. Д. също се намирал в селото. Заявила, че от него разбрала, че същата вечер, около 23:10 ч. е управлявал собствения ѝ автомобил марка ***** с рег. ***** то тъй като бил изплашен не спрял на полицейски служители за проверка. Същата заявила, че разбрала от сина си, че е взел ключовете на автомобила от жилището им в гр. Ловеч без тяхно знание и съгласие. Сведение било свалено и от жалбоподателя И. С. Д., в което същия посочил, че взел ключовете на процесния л.а. *****, за да си повози из горите в с. С.. Посочил, че действително вечерта му бил подаден светлинен и звуков сигнал от служители на полицията, но тъй като се изплашил, не се подчинил, ускорил скоростта на автомобила и навлязъл в черен път. Посочил е, че не бил споделил за случилото се с родителите си тъй като се страхувал.

Въз основа на посочените по – горе обстоятелства, установени в хода на извършената от ПИ Я. С. проверка същия изготвил докладна записка с рег. №УРИ906р-11631/12.01.2023 г. до Началника на РУ Ловеч и съставил процесния АУАН на жалбоподателя И. С. Д. за нарушение на чл.103 и чл.150 от ЗДвП. На собственика на автомобила - А.И. П.а бил съставен АУАН № 131728 за нарушение на чл.102 , ал.1 т.1 от ЗДвП.

Актът съставен на името на жалбоподателя И. С. Д. е съставен в присъствието на двамата полицейски служители – П. и С., посетили на 23.12.2022 г. около 23.10 часа с. С., обл. Ловеч след получен сигнал от ОДЧ, че неправопособен водач управлява МПС в с. С., обл. Ловеч.

Жалбоподателя И. С. Д. в законоустановения срок не е подавал писмено възражение срещу акта.

На 19.01.2023 г. наказващият орган – началника на РУ Ловеч при ОД МВР Ловеч, издал обжалваното НП, в което са повторени констатациите от акта, посочена е нарушената норма – чл.150 от ЗДвП и на основание чл.177, ал.1, т.2 от ЗДвП на жалбоподателят е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лева, което наказание на основание чл.15, ал.2 от ЗАНН е заменено с „Обществено порицание“. За нарушението по чл.103 от ЗДвП с мотивирана резолюция е прекратено АНП и преписката е била изпратена на РП Ловеч по компетентност, поради наличие на данни за престъпление по чл.270, ал.1 от НК.

Разпитан пред съда в качеството на свидетел акосъставителя Я. С., потвърди констатациите в съставения от него акт. Същият заяви, че е съставил акта въз основа на докладна записка постъпила в РУ на МВР Ловеч, изготвена от св. Д. П., в която връзка му е било възложено да извърши проверка, в хода на която от снетите сведения от собственика на л.а. А. П.а и от жалбоподателят И. Д. установил, че именно жалбоподателят Д. е управлявал процесния л.а. на посочената в акта дата и час, поради което съставил процесния АУАН.

В качеството на свидетели по делото бяха разпитани свидетелите Д. П. и И. С.. Пред съда и двамата потвърдиха факта на управление на процесното МПС на 23.12.2022 г., около 23.10 часа, но и двамата бяха категорични, че не се видели лицето управлявало автомобила на процесната дата, и не могат да потвърдят участието на жалбоподателя при управлението му.

По делото е разпитана майката на жалбоподателя, която в съдебно заседание заяви, че по телефона и се обадил акосъставителя С., с когото се разбрали в началото на 2023 г. да се явят със сина и в РУ Ловеч, тъй като там имало постъпила докладна записка от служител на Сектор ПП, за това, че на 23.12.2022 год. синът и е управлявал собствения и л.а. *****.

Същия е уведомил, че тъй като тя е собственик на автомобила за това се обръща към нея. Посетили със синът и РУ Ловеч, където дали сведения, в които тя посочила, че действително на 23.12.2022 г., около 23.10 часа синът и е управлявал автомобила без нейното и на съпруга и знание и съгласие. Според показанията и синът и И. Д. си бил позволи, тъй като къщата им в с. С. била крайна, и той си мислил, че не застрашава живота на живущите, да управлява процесното МПС. Заявява, че са си признали за извършеното от сина и нарушение, и много съжеляват за случилото се, като били взели необходимите мерки това де не се повтаря. От показанията и се установи още, че на 11.01.2023 год. получила обаждане по телефона от актосъставителя С., който я попитал, къде се намират тя и сина и, за да връчи съставени АУАН. Установява се, че на същия ден, около 14.00 часа, актосъставителя С. с двама полицейски служители от РУ Ловеч посетили с. С., където им били връчени съставените на нея и на синът и АУАН. Седмица по – късно им връчили и НП.

Не е спорно по делото, че към инкриминираната дата жалбоподателят е бил неправопособен водач, тъй като не е притежавал валидно издадено СУМПС. Не се спори и по основания факт, а именно, че към момента на проверката жалбоподателят е управлявал процесното МПС, и е автор на административното нарушение, констатирано по време на същата.

Съдът намира, че нарушението е описано по ясен начин, даващ възможност нарушителят да разбере в какво се състои и да организира защитата си, което право същият е реализирал в пълен обем. Изложеното налага извод за доказаност факта на извършеното от жалбоподателя нарушение по [чл. 150 от ЗДвП](#), за което правилно е била ангажирана неговата административнонаказателна отговорност по реда на [чл. 177, ал. 1, т. 2 от ЗДвП](#). Именно тази правна норма предвижда административно наказание за този, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач.

В случая субект на нарушението е непълнолетно лице, което към датата на нарушението е навършило 16 г. и е наказателноотговорно по смисъла на [чл. 26, ал. 2 от ЗАНН](#). Същото е съзнавало обществената опасност на деянието, предвиждало е общественоопасните последици от тях и е искало настъпването им. Нарушението се изразява в управление на ППС от лице, което не е правоспособно. Съгласно [чл. 150 от ЗДвП](#) всяко пътно превозно средство, което участва в движението по пътищата, отворени за обществено ползване, трябва да се управлява от правоспособен водач, освен когато превозното средство е индивидуално електрическо превозно средство или превозното средство е учебно и се управлява от кандидат за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство по време на обучението му по реда на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 3 и при провеждането на изпита за придобиване на правоспособността по реда на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 4. Правилно е приложена и съответната за нарушението санкционна разпоредба - [чл. 177, ал. 1, т. 2 от ЗДвП](#), която предвижда налагане на административно наказание глоба от 100 до 300 лв. Тъй като обаче жалбоподателят е бил непълнолетно лице, при ангажиране на административнонаказателната му отговорност административнонаказващият орган се е съобразил правилно с разпоредбата на [чл. 15, ал. 2 от ЗАНН](#), предвиждаща замяна на наказанието глоба, с "обществено порицание".

Въпреки гореизложеното, съдът намира, че в хода на административно наказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до отмяна на обжалваното НП. Съдът намира, че в процедурата по издаване на АУАН с бл. №131727 е допуснато съществено процесуално нарушение, което води до незаконосъобразност на обжалваното наказателното постановление, т.е. такова, което да ограничи правото на защита на наказаното лице. Наличието на погрешното изписване на в АУАН на годината на съставянето на акта, съдът намира за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Изискването за точно посочване на датата на съставянето на акта за установяване на административно нарушение е от значение за материалната и териториалната

компетентност на актосъставителят към посочената дата, спазването на давностните срокове по чл.34, ал.1 и 2 от ЗАНН, както и на преклузивните такива по чл.34, ал.3 от ЗАНН, за спазването на изискването на чл.57, ал.1, т.3 от ЗАНН и не на последно място на гаранции за упражняването на правото на защита на нарушителя. Погрешното посочване на датата на съставянето на акта за установяване на административно нарушение, дори и да се дължи на грешка, всякога е неотстранимо и представлява съществено процесуално нарушение и е абсолютно основание за упражняване правомощията на наказващият орган по чл.54 от ЗАНН, респективно на съда по чл.63, ал.1, предложение трето от ЗАНН. Това е така и когато датата може да бъде извлечена от съпътстващи преписката документи, както е в настоящия случай, тъй като е недопустимо изводите на решаващият орган относно това обстоятелство да се извеждат по тълкувателен път, а още по-малко да почиват на предположения. В този смисъл, в настоящия случай по преписката не се съдържа акт за установяване на административно нарушение с посочен номер с бл. №131727/11.01.2023 г., както е посочен в наказателното постановление, а такъв с бл. №131727/11.01.2022 г. Нещо повече в наказателното постановление не се съдържат и мотиви от наказващият орган, че е приел наличието на техническа грешка при съставянето на акта и защо е приел така, както и дали този пропуск е основание за приложение на чл.53, ал.2 от ЗАНН. В контекста на гореизложеното, може да се направи извод, че не е налице годно започване на административнонаказателното производство, той като АУАН с бл. №131727/11.01.2023 г. не е приложен по преписката.

На следващо място, от събраните по делото гласни доказателства се установява, че АУАН е съставен в отсъствието на нарушителя. Съдът намира, че от гласните доказателства по делото, се установи, че писмена покана за съставяне на АУАН преди неговото съставяне не е била изпращана на жалбоподателят, като акта е бил съставен в негово отсъствие, което безспорно се установи от показанията на разпитаните по акта свидетели П. и С.. Безспорно анализа на гласните доказателства сочи, че едва след съставяне на процесния АУАН жалбоподателят чрез своята майка – св. П.а е бил потърсен от актосъставителя, за да му бъде връчен препис от съставения му вече АУАН. Безспорно от събраните по делото гласни доказателства се установи и че поканата да съставяне на процесния АУАН е била връчена на жалбоподателят след съставяне на процесния АУАН, както и че едва след съставяне на процесния АУАН собственика на процесния автомобил е попълнила декларация по чл.188 от ЗДвП. С оглед на така събраните по делото гласни доказателства, съдът намира, че АНО е нямал законово основание да пристъпи към съставяне на АУАН в отсъствие на нарушителя. Не е налице нито една от двете хипотези на чл.40, ал.2 от ЗАНН, както счита АНО. На първо място покана за съставяне на АУАН видно от доказателствата по делото е била връчена на жалбоподателят, едва след неговото съставяне, при връчване на същия. Доколкото именно с АУАН се слага началото на наказателното преследване, правото на защита на лицето е засегнато по много съществен начин.

Съдът приема, и че за нарушението – по чл.150 от ЗДвП е налице явен „маловажен случай” на административно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Нарушението е за „първи път”, както е и отбелязано в НП, извършено е в тъмната част на денонощието, когато по улиците видно от показанията на полицейските служители, посетили подадения сигнал за управление от непълнолетно лице, не е имало никакво движение. Преценката за „маловажност” следва да се прави на база фактическите данни за всеки конкретен случай - вид на нарушението, начин на извършването му, вида и стойност на предмета му, вредоносните последици, степента на обществена опасност и т.н., при съобразяване характера и целите на административно – наказателната отговорност. Предвид горните критерии, фактите установени по делото сочат, че безспорно са налице предпоставките на чл.93 т.9 от НК, във вр. с чл.11 от ЗАНН, за определяне на извършеното административно нарушение, като маловажно. Следвало е да не се налага административно наказание, именно за това административно нарушение по чл.150 от ЗДвП, а жалбоподателя да бъде

предупреден, че при повторно нарушение ще му бъде наложено административно наказание – съгласно чл.28, ал.5 от ЗАНН.

С оглед на гореизложеното съдът намира, че НП следва да се отмени като незаконосъобразно.

С оглед изхода на делото и при направено искане от страна на процесуалният представител на жалбоподателя в тежест на АНО следва да бъдат присъдени разноси. По делото е представен договор за правна помощ и пълномощно от които е видно, че на адв. С. е заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 300 лева. Заплатения от жалбоподателя размер на адвокатското възнаграждение е съобразен с нормата на [чл. 18, ал. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения](#) и отговоря на минималния размер възнаграждение за процесуално представителство, защита и съдействие по дела от административнонаказателен характер, извън случаите на ал. 2. Доколкото издателят на наказателното постановление се намира в структурата на Областна дирекция на МВР – Ловеч, именно същата в качеството ѝ на юридическо лице следва да понесе разноските по делото.

Водим от гореизложеното и на основание чл.63, ал.2, т.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ №23-1762-000010 от 19.01.2023 година издадено от Златин Щерев Михайлов – Началник на РУ на МВР Ловеч при ОД на МВР - Ловеч, упълномощен с 81213-1632/02.12.2021 г., с което е наложено на И. С. Д., ЕГН ***** от гр. Ловеч на основание чл.177, ал.1, т.2 от ЗДвП административно наказание глоба в размер на 100 лева, като на основание чл.15, ал.2 от ЗАНН, същото е заменено с „Обществено порицание“, за нарушение на чл.150 от ЗДвП, като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

ОСЪЖДА ОД на МВР – Ловеч да заплати на И. С. Д., ЕГН ***** от гр. Ловеч, със съгласието на неговия баща С. Д. П., сумата от 300 лв., представляваща направените разноси за адвокатска защита по делото пред РС Ловеч.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Ловешки административен съд по реда на АПК, в 14 дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Ловеч: _____